

Predikan i Kyrkhults kyrka 2012 av Tobias Bäckström

2 sönd. efter trett.

”Livets källa”

2 Mos 33:18-23

Ef 1:7-14

Joh 2:1-11

Ps: 29b, 658, 436, 726, 236

Alla var där! Hela byn, hade samlats till festen. Jesu mor var där också, och även Jesus själv och hans lärjungar var inbjudan. Det var bröllop i Kana i Galiléen och stämningen måste ha varit på topp.

Men så inträffar något som höll på att förstöra alltihop: vinet tog slut. Maria måste uppenbarligen ha varit bekant med brudgummen eftersom hon fick reda på pinsamheten innan det hade hunnit sprida sig till gästerna. Hon går genast till Jesus och säger stillsamt: ”De har inget vin.” Det påpekandet rymmer mycket djup och visdom. Maria konstaterar bara fakta, hon börjar inte instruera Jesus hur han ska lösa problemet.

Här har vi mycket att lära av Maria när det gäller bön. Vi tror ofta att vi vet precis hur våra problem ska lösas och om vi ber till Gud om det som tynger oss så blir det lätt att vi även ger en hel del förslag om hur problemet ska lösas. Och så blir vi kanske besvikna när Gud inte gör precis som vi hade tänkt oss.

Maria fick ett svar som kan tolkas som avvisande. ”Min stund har ännu inte kommit”. Vad är det för stund som han syftar på? Utifrån det omedelbara sammanhanget så kan man lätt tro att det gäller den korta tid fram till dess vattnet förvandlas till vin. Eller att Maria övertalar honom att utföra ett under som egentligen var lite för tidigt. Men orden att Jesus stund ännu inte hade kommit upprepas ett par gånger till i Johannes evangelium. Och vid den sista måltiden som Jesus har med lärjungarna så står det: Jesus visste att hans stund hade kommit. Vid den måltiden var hans stund alltså inne, då han instiftade nattvarden, där finns vinet åter med. Jesus stund handlar om att han ska lämna världen, hans död och uppståndelse. Och bröllopet i Kana syftar fram till detta, det är något mer än bara ett vanligt bröllop.

Trots att Maria fick det svar som hon fick så går hon ändå till tjänarna och ger dem rådet: ”Gör det som han säger åt er”. Vad Jesus tänkte säga till dem visste hon inte. Men tjänarna följde hennes råd.

Gud gör inte alltid vad vi tänkt oss, nej, ibland gör han *mer* än vad vi tänkt oss. Sex stenkrukor som var och en rymde omkring hundra liter. Och de fylldes, inte bara nästan ända upp, utan verkligen till brädden. Förmodligen hade bröllopsvärden nöjt sig med betydligt mindre, det var mer än vad gästerna hade kunnat dricka upp, även om bröllopet pågick i dagarna tre. Gud vill ge av sitt överflöd, om vi frimodigt litar på Jesus som Maria gjorde. Bröllopsvärden prisade vinet, ”du har sparat det goda vinet till nu”. Han kände inte till vinets ursprung. Det visste ju inte heller gästerna som sen drack av det. De smakade bara ett ovanligt gott årgångsvin. Tänk att alla tog del av ett mirakel, ett under, utan att veta om det! Det kan ju

få oss att fundera över hur ofta som vi tar del av under utan att veta det. Vi vet inte alltid när det sker mirakel, vi kanske blundar för det, eller bortförklarar det, eller bara inte märker det.

Jesus förvandlade vatten till vin. Men han gjorde det inte ensam, han behövde tjänarnas hjälp. Nu öste de bara upp vatten i krukorna, det kan ju inte ha varit så svårt även om det måste ha tagit sin tid. Men ändå: hade de inte gjort det, om det vägrat att följa det Jesus sa: ja då hade det inte blivit något vin!

Jesus behöver vår medverkan också, inte så att vi ska utföra mirakel. Men om vi följer hans instruktioner så förvandlar han vattnet i våra liv till vin.

Men när du nu hört berättelsen: är det inte något som fattas? Det var ju ett bröllop, ändå nämns det inget om någon brud. Festens ena huvudperson verkar inte vara med.

Aposteln Johannes skrev sitt evangelium betydligt senare än de andra och han har vägt varje ord på en guldväg. Detta är alltså knappast en miss från hans sida, utan fullt medvetet.

Bröllopet i Kana är inte bara ett vanligt bröllop mellan en man och en kvinna, Johannes använder det som en bild av det stora bröllopet mellan Jesus och kyrkan, och det är alltså kyrkan som är bruden.

Här i Kana börjar Jesus sin verksamhet, det är det första tecknet som han genomför. De tecken som Jesus gjorde var inte bara spektakulära under för att söka sensation. Tecknen är givna till oss för att vi ska tro att Jesus är Messias, Guds son. Och vi, kyrkan, var alltså med från början. Så när jag sa att alla var med, så inkluderar det även dig.

Det är alltså viktigt att bruden inte nämns, det är du och jag som är bruden. Jesus är både bröllopsvärd och brudgum, och vi är alla bjudna till den stora bröllopsmåltiden i himlen. När du går fram till nattvarden idag så sker det på uppmaningen att du är kallade till Lammets måltid. Det är ett citat ur Uppenbarelsebokens 19 kapitel. Men Lammets måltid är en bröllopsmåltid. Det är en sådan måltid som väntar oss, den som började i Kana och som pågår än.

Pågår än? Hur kan den fortfarande pågå? Är inte bröllopfesten över? Nej, det är den inte. Vinet är nattvarden vin. Och längre fram kommer Jesus mätta 5000 män plus kvinnor och barn med bara fem bröd. Så mycket bröd gör han att det blir tolv korgar över. Där har vi nattvarden bröd! Varför så mycket? 12 korgar, vilket slöseri! Ja, varför 600 liter vin den där dagen i Kana. Någon frågade spydigt om gästerna verkligen drack upp allt det där vinet. Svaret är nej, det dricks fortfarande. Det är ännu inte slut. Brödet och vinet överflödar för att det ska räcka till kyrkan i alla tider. När vi smakar nattvarden vin så är det samma vin som gästerna i Kana fick smaka. Det vin som Jesus har förvandlat. Det är det goda vinet, som är sparat ända tills nu.